

Bevezető.....	2
1. A juttatások jövedelemadózási minősítése.....	3
2. A juttatások típusai.....	5
3. A juttató személye.....	7
4. A jövedelemszerzés időpontja.....	9
4.1. Jövedelemszerzés időpontja értékpapír formában megszerzett bevétel esetében.....	10
4.2. Jövedelemszerzés időpontja értékpapírra vonatkozó jog formában megszerzett bevétel esetében.....	11
5. A jövedelemadó alap meghatározása.....	14
5.1. Értékpapír formájában szerzett jövedelemadó alapja.....	14
5.2. Értékpapírra vonatkozó jog formájában szerzett jövedelem adóalapja.....	15
6. Adókötelezettségek.....	18

Bevezető

Egy nemrég közzétett felmérés szerint csak Közép- és Kelet-Európában a GDP 12 %-át meghaladó, közel **358 milliárd euró veszteséget** okoz a képzett munkaerő hiánya. Ez a brutális szám is jól mutatja, hogy a mai világban **a jólképzett munkaerő kulcsfontosságú** kérdés, s ennek hosszútávú megtartása bizony komoly problémát okoz a vállalkozásoknak, HR vezetőknek. Így kiemelt szerepe van annak, hogy milyen eszközök állnak a HR igazgatók rendelkezésére a munkaerő megszerzéséhez, megtartásához.

A nemzetközi nagyvállalatok esetében régi, elterjedt teljesítményösztönzési forma, hogy – jellemzően – a kulcsfontosságú munkatársaik részére **értékpapírok, részvények vagy részvényekre szóló opciók** formájában és más ehhez hasonló módokon is juttatnak jövedelmet és teremtenek egyben érdekeltséget is a vállalatban.

Ezzel szemben a hazai közép- és nagyvállalatoknál – tapasztalataink szerint – inkább az ún. **elismert munkavállalói értékpapír juttatási program** a legjellemzőbb. Mivel a hazai vállalatok számára is egyre nagyobb kihívást jelent a munkaerő megszerzése és megtartása, így az elismert munkavállalói értékpapír juttatási programon túl az egyéb részvényjuttatási, részesedési formáknak is egyre nagyobb jelentősége van.

Tájékoztató anyagunkban végignézzük a legjellemzőbb **értékpapír juttatási formákat és azok adózását**. Ezernyi néven találkozhatunk ezekkel a juttatásokkal, de még az elnevezéseknél is sokkal többféle változatban működnek és ezek a különbségek lényeges módon befolyásolják az **adókötelezettségeket**, illetve ezek teljesítési módját. Természetesen

a sok különbség mellett vannak azonosságok is, így például közös jellemzőjük ezeknek a programoknak, hogy nem nyilvánosak, hanem kizárólag a cégcsoport bizonyos feltételeknek megfelelő munkavállalói számára elérhetőek. Éppen ezért esetükben a tőkejövedelmek adózási szabályai nem, vagy csak korlátozottan alkalmazhatók.

Szakmai anyagunk időszerűségét alátámasztja az a tény is, hogy az elmúlt évek során számos **jogszabályváltozás** történt, adónemek szűntek meg, illetve alakultak át, melyek ezen juttatási formát is érintették.

A fentiekre is figyelemmel, a pmXpert keretei között összefoglaljuk az ezen juttatásokkal kapcsolatos **legfontosabb adózási ismérveket**. A kiadvány terjedelmi korlátaira tekintettel nem tudunk foglalkozni az összes lehetséges eset összes lehetséges adózási következményével (így például az elismert munkavállalói értékpapír juttatási programmal kapcsolatos szabályokat sem ismertetjük), de bízunk benne, hogy a következő néhány oldal valódi és komoly adószakmai segítséget fog nyújtani az ehhez hasonló juttatások adókötelezettségének megállapítása során.

1. A juttatások jövedelemadózási minősítése

A személyi jövedelemadó törvény alapelvei szerint¹ az **adóköteles jövedelem jogcímét** a felek (a magánszemély és a bevételt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei alapján kell meghatározni. Erre tekintettel, ezen típusú juttatások az

¹ Sza törvény 2. §. (6) bekezdés

összevonandó adóalapba tartozó, **munkaviszonyból származó jövedelemnek** fognak minősülni.

Hasonló elvek és szabályok alapján az OECD Modellegyezmény Kommentár² szerint a különböző részvényjuttatási programok keretében megszerzett jövedelmet munkaviszonyból származó jövedelemnek kell minősíteni.

A fenti szabályokból két fontos következtetés adódik:

- Egyrészt a jövedelem magyarországi adókötelezettségének meghatározása során a munkaviszonyból származó jövedelemre irányadó szabályokat kell figyelembe venni.
- Másrészt a jövedelem adóztatásának vizsgálata során figyelemmel kell lenni arra, hogy a juttatást **mely munkavégzésére tekintettel** kapta, szerezte a magánszemély. Hiszen például a kiküldetések, kirendelések miatt több éven keresztül más országban dolgozó munkavállaló esetén, akinek az adóügyi illetősége is többször változott az évek során, nem mindegy, hogy a juttatás pontosan mely országban, mely csoporttag érdekében végzett tevékenységéért jár.

A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények a nem önálló munkából származó jövedelmek (és ide tartoznak a szóban forgó juttatások is) vonatkozásában főszabály szerint azt az elvet vallják, hogy **a jövedelem ott adóztatható, ahol a munkát, a tevékenységet végzik**. Így az adókötelezettség megállapítása során mindig vizsgálni kell, hogy a jövedelem

² Model Tax Convention on Income and on Capital CONDENSED VERSION 17 JULY 2008 COMMENTARY ON ARTICLE 15 2.1.

mely országban végzett munkáért jár, és az adókötelezettséget erre tekintettel kell megállapítani. S ha esetleg a juttatást **több országban végzett munkával** „szolgált” meg a munkavállaló, akkor bizony a jövedelem adókötelezettsége is akár több országot érinthet.

1. Példa

„A magyar munkavállalót a cégcsoporton belül 2016. januárjában kirendelik dolgozni Németországba, az ottani leányvállalatához. A 2017. év elején az immár német adóügyi illetőséggel bíró személy kap („grant date”) egy olyan részvényjuttatást az anyavállalattól, amely esetében a korlátozási időszak („restricted period”) három év. A magánszemély a 2019. év végével költözik vissza Magyarországra, s folytatja a munkáját tovább a csoport hazai leányvállalatánál. A korlátozási időszak lejártát követően, 2020. januárjában hozzájut a részvényekhez. Ebben az esetben a jövedelem a németországi munkavégzésre tekintettel, immár magyar adóügyi illetőségű személy által megszerzett jövedelem lesz, s így Magyarország mellett Németországban is adóztatható lesz.”

2. A juttatások típusai

Részvényjuttatási program esetén két fő típus lehetséges, az egyik a **részvény formájában adott juttatás**, a másik a **részvényre szóló opciós jog juttatása**, melyhez kapcsolódhat részvényjuttatás is. A két esetet el kell különíteni egymástól, mivel eltérő lehet az adózása, valamint a jövedelemszerzés időpontja is. Illetve azt is ki kell hangsúlyozni, hogy a juttatásokat nem feltétlenül a programok elnevezése alapján kell minősíteni, hanem a **valódi tartalmuk** alapján. Például nagyon sok esetben részvényopciós programnak hívják az adott vállalati juttatási csomagot, ugyanakkor

jellemzően nem szereznek tényleges, forgalomképes opciót a munkavállalók. Így ezt adózási szempontból nem részvényopciós, hanem részvényjuttatási programként kell megítélni: Általában az értékpapír juttatási programok esetén a munkavállalók lehetőséget kapnak arra, hogy 3-5 év múlva előre meghatározott részvényeket vásárolhassanak meg, kedvezményesen vagy ingyenesen, de ez a lehetőség csak számukra van meg, így ezt a „jogot” nem lehet értékesíteni, nem lehet átruházni, így nem is bír különálló értékkel.

A valódi opciós juttatás esetén a munkavállalók egy olyan opciót kapnak, mely egy olyan jogot ad, hogy részvényeket vegyenek meghatározott áron, de nem csak ők élhetnek e joggal, mivel ez az opció értékesíthető is, így amennyiben a munkavállaló nem kívánja megvenni a részvényt, akkor ezt a jogát eladhatja másnak, aki élhet ezzel a joggal. Ez a típusú munkavállalói értékpapírjuttatás kevésbé jellemző, így ennek részleteit csak röviden mutatjuk be az alábbiakban.

Juttatás formája	Jellemzői
Opciós jog	Ingyenesen vagy kedvezményesen kapott forgalomképes jog, amely önmagában is értékesíthető, illetve későbbi időpontban részvényvételi, eladási, jegyzési stb. lehetőséget biztosít előre meghatározott árfolyamon.
Értékpapír (részvény)	Ingyenesen vagy kedvezményesen biztosított értékpapír vételi lehetőség az előírt várakozási időtartam letelte után.

3. A juttató személye

Magyarország vonatkozásában, külföldi anyavállalatot (a program kiíróját), magyar munkavállalót és magyar leányvállalatot feltételezve, a szóban forgó juttatásokat illetően alapvetően az alábbi – jellemző – esetek fordulhatnak elő a **jövedelemjuttató személyének** megállapítása szempontjából:

- A külföldi anyavállalat, vagy az erre kijelölt külföldi leányvállalata adja közvetlenül a részvényjuttatást vagy az opciót, fizeti ki az incentive-t a magyar magánszemélynek és annak költségét nem terheli át a hazai leányvállalatra. A hazai cégnek legfeljebb informálási, tájékoztatási kötelezettsége van, de a juttatás kifizetésében, átadásában, elszámolásában, banki utalásában nem vesz részt. Ekkor a helyi leányvállalatnak nem merül fel adókötelezettsége (adómegállapítási, levonási, bevallási vagy fizetési kötelezettsége), az teljes egészében a **juttatásban részesülő magánszemélyt terheli**.
- A külföldi anyavállalat, vagy az erre kijelölt, külföldi leányvállalata adja közvetlenül a részvényjuttatást vagy az opciót, fizeti ki az incentive-t a magyar magánszemélynek és annak költségét nem terheli át a hazai leányvállalatra. A helyi leányvállalat azonban, élve az Szja törvény adta lehetőséggel, – annak ellenére, hogy a jogszabály erejénél fogva nem minősül kifizetőnek – meghatározott feltételek teljesülése esetén **átvállalja és teljesíti az adókötelezettségeket a magánszemély helyett**. Ennél az esetnél a magyar leányvállalatnak kell a magánszemély által fizetendő adót megállapítania, levonnia, megfizetnie, illetve a szociális hozzájárulási adót teljesítenie. Részletesebb magyarázat ennek a választásnak az adókötelezettségre gyakorolt hatásáról a 6. pont alatt található.

- A külföldi anyavállalat, vagy az erre kijelölt, külföldi leányvállalata adja közvetlenül a részvényjuttatást vagy az opciót, de **a juttatás költségeit a helyi leányvállalatra terhelik**. Ebben az esetben, mivel a részvények értékét a magyar leányvállalat fizeti meg, így ő lesz a költségviselője ezen juttatásoknak, vagyis a közgazdasági juttató ténylegesen a magyar leányvállalat lesz. Ugyan az Art, illetve az Szja törvény kifizető definíciója nem teljesen egyértelmű az ilyen esetekben, de a gazdasági esemény valós tartalma alapján, illetve az OECD kommentárja szerint **a tényleges juttató a magyar leányvállalat lesz**, így neki kell a magánszemély által fizetendő adót megállapítani, levonni, megfizetnie, illetve a szociális hozzájárulási adót teljesítenie.
- A juttatásban, **a kifizetésben a helyi leányvállalat közreműködik**, és a kifizetést, juttatást ő teljesíti a munkavállalók felé. Ekkor a helyi leányvállalat, amely jellemzően a magánszemély munkáltatója is, kifizetőnek fog minősülni, s az így felmerülő adókötelezettségeket már a magyar leányvállalatnak kell teljesíteni, ideértve a magánszemély által fizetendő adó megállapítását, levonását, megfizetését.

2. Példa

„Az anyavállalat által kiírt részvényjuttatási program keretében a juttatásra jogosultakat az anyavállalat határozza meg, s a juttatás többi feltételéről is ő dönt. Ugyanakkor a juttatást képviselő összes vonatkozó részvényt az anyavállalat egyösszegben eladja és transzferálja a magyar leányvállalatnak. A magyar cég ezt követően transzferálja, juttatja az egyes dolgozókat megillető mértékben a részvényeket a munkavállalók értékpapírszámlájára, illetve levonja a dolgozó fizetéséből a részvények kedvezményes vételárát.”

- Az utolsó esetben pedig **maga a hazai leányvállalat a közvetlen juttató** (ilyen például az elismert munkavállalói részvényjuttatási programok egy része), a leányvállalat maga - az anyavállalat által jóváhagyott keretek között - írja ki a programot, ő határozza meg a résztvevőket, s végül juttatja a jövedelmet. Az előző ponthoz hasonlóan, a hazai cég adószempontból is kifizetőnek fog minősülni, és **az adókötelezettségeket neki kell teljesítenie**. Ugyanígy kell eljárni abban az esetben is, ha egy magyar tulajdonú vállalat ír ki részvényjuttatási programot.

A fentiekén kívül természetesen lehetnek más esetek is, de az átláthatóság kedvéért csak a leggyakoribbakat soroltuk fel.

Kifizetőtől származó, **szociális hozzájárulási adóköteles jövedelem** esetében a 17,5 %-os adót a kifizetőnek kell fizetni, s ekkor az szja alapja a juttatás tényleges összege, értéke.

Kifizetőnek nem minősülő, külföldi szervezettől származó juttatásnál **a magánszemély kötelezett a socha megfizetésére**. Viszont ekkor – bizonyos feltételek mellett – az szja alapja nem a tényleges juttatás összege, hanem annak 85 %-a. Ezért is kritikus az adózás szempontjából a juttató, kifizető személyének pontos meghatározása.

4. A jövedelemszerzés időpontja

Bér, prémium, fizetés és más pénzben megszerzett jövedelmek esetén az adókötelezettség keletkezésének, a bevétel megszerzésének az időpontja egyértelmű. Amikor a pénzt a magánszemély kézhez kapta, bankszámláján jóváírták, akkor a bevételt megszerzettnek kell tekinteni, s az adókötelezettség beáll.

Részvény vagy részvényopciós juttatás esetén azonban **speciális szabályokra** kell figyelemmel lenni.

4.1. Jövedelemszerzés időpontja értékpapír formában megszerzett bevétel esetében

Értékpapír, részvény formában történő juttatás esetén - főszabályként - a bevételt akkor kell megszerzettnek tekinteni, amikor a magánszemély a részvény feletti tulajdonjogot megszerezte, vagy - ha ez a korábbi időpont - az a nap, amelyen azt a magánszemély, vagy javára más személy a részvényt birtokba vette. Dematerializált értékpapír esetében az értékpapírszámlán való jóváírás napja számít megszerzési időpontnak.

Ha azonban a részvénnel összefüggésben a magánszemélyt sem a használat joga (pl.: szavazati jog), sem a hasznok szedésének joga (pl.: osztalékhoz való jog), sem a rendelkezési jog (pl.: elidegenítés, zálogba adás stb.) nem illeti meg, akkor ezen jogok közül csak a legelső megnyílásakor kell megszerzettnek tekinteni a bevételt.

3. Példa

„Vállalati részvényjuttatási program keretében a magánszemély értékpapírszámlájára március 30-án transzferálják az őt megillető részvényeket, s ezen időponttól kezdve a tulajdonosi jogait korlátlanul gyakorolhatja. Ő azonban úgy dönt, nem adja el még a részvényeket, hanem megtartja őket. A magánszemélynek adóelőleg fizetési kötelezettsége keletkezik április 12-én.”

A fentiekből is megállapítható, hogy ezen juttatási forma esetén akkor is **adókötelezettség keletkezik**, keletkezhetsz, ha a magánszemély még valójában nem jutott pénzhez. Ez jellemzően akkor fordul elő, amikor már a magánszemély tulajdonába került a részvény,

de azt még nem adhatja el, de például osztalékra már jogosult, vagy teljesen a birtokába jutott a részvény, de nem adja el, mivel további árfolyamemelkedésre vár. Ennek ellenére ezen esetben, pénz hiányában is, lényegében más forrásból, de teljesíteni kell az adókötelezettséget.

4.2. Jövedelemszerzés időpontja értékpapírra vonatkozó jog formában megszerzett bevétel esetében

Ennél az esetnél számos lehetőség merülhet fel, ami jelentősen módosítja a **jövedelemszerzés időpontját**, így például:

- A részvényre vagy más értékpapírra szóló jog (opció) lehet vételre vagy eladásra vonatkozó,
- az opciós ügylet elszámolással vagy a jog gyakorlásával is megszűnhet,
- a jogot ellenérték fejében át lehet ruházni, meg lehet szüntetni, le lehet mondani róla.

Mivel a munkavállalói értékpapír juttatási programok esetében a gyakorlatban általában csak egyféle lehetőség merülhet fel, így ezt fogjuk röviden bemutatni. Ez az ügylet az, amikor a munkavállaló kap egy értékpapír vételére szóló jogot, mely forgalomképes, így értékesítheti is, vagy élhet vele, amely esetben az értékpapírokat megveszi az előre meghatározott árfolyamon.

Az ügylet során több jövedelemszerzési időpont is lehetséges. Az első, amit vizsgálni szükséges, hogy az opciós jogot **ellenérték fejében szerzi meg vagy ingyenesen** (kedvezményesen). Amennyiben ingyenesen vagy kedvezményesen szerzi meg, akkor jövedelem keletkezik, mégpedig akkor, amikor a jog a tulajdonába kerül, vagyis amikor már rendelkezhet vele, így például értékesítheti azt. Ez a rendelkezés nem feltétlenül egyezik meg azzal, amikortól már megnyílik a lehetőség az opciós jog gyakorlására, hanem ez arra vonatkozik, amikor még nem lehet gyakorolni a lehívási jogot, de például ellenérték fejében értékesíteni lehet az opciót.

4. Példa

„A StockOptionPlan-ben megszerzett vételi opció önmagában is forgalomképes. Az opciót ingyenesen kapta meg a munkavállaló, így amikor megszerezte azt és a rendelkezési joga is fennáll, akkor adókötelezettsége keletkezik.”

Amennyiben a munkavállaló piaci áron szerzi meg ezt a jogot, akkor nem keletkezik jövedelem a jog megszerzésére tekintettel.

A következő adóztatási pont akkor történik, amikor az opcióval vagy él a munkavállaló, lehívja az értékpapírokat és megvásárolja azokat, vagy eladja az opcióját. Mindkét esetben a jövedelemszerzés időpontja az lesz, amikor a joggal él, vagyis vagy lehívja a részvényt, vagy eladja a jogot.

5. Példa

„A Black-Scholes féle opció árazási modell segítségével meghatározott napi áron jogosult a magánszemély eladni magát a vételi opciót a kiíró anyavállalatnak. Ekkor az opció eladásakor adókötelezettség keletkezik. (Ilyenkor a jog „mögött álló” részvény tulajdonjogát nem szerzi meg a magánszemély.)”

Hangsúlyozni kell, hogy **más országok, akár az EU-n belül is, lényegesen eltérő gyakorlatot folytatnak** az ilyen jellegű incentive-programokból származó jövedelemadó kötelezettség időpontjának megállapítása során. Így, sajnálatos módon előfordulhat – s a praxisunkban többször elő is fordult – hogy a magánszemély az ilyen juttatás „megszolgáltatásának” időszaka alatt több országban volt adóügyi illetőséggel bíró, s az eltérő jövedelemszerzési időpontok miatt ugyanazt a jövedelmet két ország is adóztatta. Ilyenkor a legtöbb esetben csak a kettős adóztatási egyezmények kölcsönös egyeztető eljárásai segítenek.

Juttatás formája	Jövedelem keletkezésének lehetséges formái	Adókötelezettség keletkezése
Opciój jog	Opciój jog megszerzése	A forgalomképes opciój joggal való rendelkezési jogosultsága megnyílásakor (pl.: értékesítheti azt).
	Opciój jog értékesítése	Az opciój jog értékesítésekor.
	Opciój joggal szerzett értékpapír	Amikor az opciój joggal élve lehívja a részvényt.
Értékpapír (részvény)	Értékpapír (részvény) megszerzése	A használat jogának (pl.: szavazati jog) vagy a hasznok szedése jogának (pl.: osztalékhoz való jog) vagy a rendelkezési jognak (pl.: elidegenítés) megnyílásakor, amelyek a leghamarabb megnyílik.

5. A jövedelemadó alap meghatározása

5.1. Értékpapír formájában szerzett jövedelemadó alapja

Az értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték esetében az adó alapja az értékpapírnak a 4.1. pont szerint meghatározott megszerzési időpontra megállapított szokásos piaci értékéből (pl.: tőzsdei ár, hivatalos árjegyző által

megállapított ár) az a rész, amely **meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított igazolt kiadás és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét.**

Itt is alkalmazni kell az Szja törvény azon szabályát, hogy ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a szociális hozzájárulási adó, a 17,5%-os mértékű szocha megfizetésére (kivéve, ha az költségként elszámolható, vagy azt számára megtérítették), a **megállapított jövedelem 85 %-át** kell az adóalap megállapítása során jövedelemként figyelembe venni.

Mivel jellemzően ezen programok keretében **devizában denominált értékpapírok juttatása** történik, azaz a magánszemély devizában szerez jövedelmet, ezért figyelemmel kell lenni a **devizában megszerzett jövedelmek forintra történő átváltásának szabályaira** is. Az átváltást, főszabály szerint az MNB árfolyam alapján kell elvégezni, s vagy a bevétel megszerzése napján, vagy az azt megelőző hónap 15. napján érvényes árfolyammal kell számolni. Természetesen itt is van lehetőség arra, hogy ha a magánszemély hivatalosan igazolja a megszerzett devizaösszeg megszerzést követő 15 napon belül forintra történő átváltását, akkor alkalmazhatja az átváltáskori árfolyamot is.

5.2. Értékpapírra vonatkozó jog formájában szerzett jövedelem adóalapja

Ennél a pontnál is a 4.2-es pontban leírt ügylet adóalapját határozzuk meg. Mint azt már fentebb leírtuk, kétféle jövedelem is keletkezhet ennél az esetnél, így külön-külön meg kell határozni az adóalapokat.

A **jog megszerzésekor keletkezhet adókötelezettség**, ha ahhoz ingyen vagy kedvezményesen jutott a munkavállaló:

- Az adóalapja a jog piaci értéke csökkentve a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő igazolt kiadással.

A **másik adókötelezettség** akkor keletkezik, amikor a munkavállaló vagy él az opciós jogával és a részvényt megvásárolja vagy magát az opciót adja el:

- Opció értékesítése esetén jövedelemnek minősül a bevétel azon része, amely meghaladja a jog megszerzésére fordított igazolt kiadást, valamint az ügylettel összefüggő igazolt járulékos költséget azzal, hogy kiadásnak minősül a jog megszerzésekor adóköteles bevétel is.
- Amennyiben a magánszemély az értékpapírra vonatkozó vételi jogát gyakorolja, akkor az adó alapja a megszerzési időpontra megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított igazolt kiadás (ide tartozik a jog megszerzésére fordított ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében a jog megszerzésekor adóköteles bevétel is) és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét.

Az egyes eseteknél külön-külön nem írtuk le, de minden esetben igaz, hogy amennyiben a magánszemély a kötelezett a 17,5 % mértékű szociális hozzájárulási adó megfizetésére (és azt költségként nem számolhatta el, s azt számára nem térítették meg), akkor a megállapított jövedelem 85 %-át kell adóalapként figyelembe venni.

Juttatás formája	Jövedelem keletkezésének lehetséges formái	Adóalapja
Opciós jog	Opciós jog megszerzése	A jog piaci értéke csökkentve a jog megszerzésére fordított értékkel.
	Opciós jog értékesítése	A bevétel azon része, amely meghaladja a jog megszerzésére fordított igazolt kiadást, valamint az ügylettel összefüggő, igazolt járulékos költséget azzal, hogy kiadásnak minősül a jog megszerzésekor adóköteles bevétel is.
	Opciós joggal szerzett értékpapír	Az értékpapír szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított igazolt kiadás (opció díja vagy adóköteles jövedelem összege is) és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegét.
Értékpapír (részvény)	Értékpapír megszerzése (részvény)	Az értékpapír szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított igazolt kiadás és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegét.

6. Adókötelezettségek

Ahogy az 2. pont tartalmazza, a vállalati részvényjuttatási programokból származó jövedelem adójogi szempontból **munkaviszonyból származó jövedelemnek minősül**, s ez alapvetően meg is határozza ezen juttatás adókötelezettségeit. Így nem kérdés, hogy az összevont adóalapba tartozó jövedelemként kell **15 %-os mértékű személyi jövedelemadót** fizetni utána. A további közterheket (szocha és egyéni járulékok) viszont a **juttatás körülményei** határozzák meg.

Itt fontos kiemelni, hogy a Tbj törvény szabályai alapján - szemben az Szja törvénnyel, mely a közvetett jogviszonyt is figyelembe veszi - a felek közötti közvetett kapcsolat nem keletkeztet biztosítási jogviszonyt. Vagyis, ha egy foglalkoztatónak nem minősülő szervezet (pl. külföldi anyavállalat) juttat jövedelmet egy belföldi magánszemélynek a más társasággal (pl. a belföldi leányvállalattal) fennálló jogviszonyára tekintettel, akkor ezen juttatás vonatkozásában **nem keletkezik járulékfizetési kötelezettség**, biztosítási jogviszony.

Az alábbi táblázatban összefoglaltuk, hogy a juttató szervezet és a juttatásban részesülő magánszemély közötti jogviszonytól függően, a különböző juttatási esetekben milyen közteherfizetési kötelezettségek keletkeznek.

1. számú táblázat – adó- és járulék kötelezettségek

Juttató	Juttatásban részesülő	SZJA	SZOCHA	SZAHO	Egyéni járulék
Belföldi munkáltató	Belföldi munkavállaló	15%	17,5%	1,5%	18,5%
Belföldi anyavállalat	Belföldi leányvállalat munkavállalója	15%	17,5%	-	-
Külföldi anyavállalat	Belföldi leányvállalat munkavállalója	15%	17,5%	-	-

Az adó- és járulékmértékek mellett lényeges, hogy az adott közterhet kinek és milyen módon kell teljesítenie.

Abban az esetben, ha **a juttatást belföldi cég adja a vele munkaviszonyban vagy más biztosítási jogviszonyban álló munkatársának** (1. sz. táblázat első sora), akkor az adó- és járulékkötelezettségeket a belföldi társaságnak kell megállapítania, levonnia, bevallania és megfizetnie a tárgyhónapot követő hó 12-éig.

Abban az esetben, ha **belföldi cég** (pl. anyavállalat) adja a juttatást egy vele **biztosítási jogviszonyban nem álló magánszemélynek** (pl. leányvállalat dolgozója – 1. sz. táblázat második sora) akkor az szja és a szocho kötelezettséget szintén a belföldi társaságnak kell megállapítania, levonnia, bevallania és megfizetnie.

Ha a juttatást **külföldi cég adja**, és a juttatás kifizetésében, juttatásában belföldi cég nem működik közre, akkor **a magánszemély lesz a kötelezett** az szja és a szocho megállapítására, bevallására, megfizetésére. A magánszemélynek az szja és a szocho kötelezettséget a jövedelemszerzés negyedévét követő hó 12. napjáig kell megállapítania és befizetnie. Az adókötelezettségeket bevallania ugyanakkor csak az éves szja bevallása keretében kell a magánszemélynek, de ott negyedéves bontásban.

Mint ahogy már szó volt róla a 3. pontban, az Szja törvény³ lehetőséget ad arra, hogy a **foglalkoztatónak minősülő belföldi leányvállalat**, függetlenül attól, hogy a kifizetésben ténylegesen nem vett részt, úgy járjon el, mintha **adójogi szempontból kifizető lenne**, feltéve, hogy rendelkezik minden, a bevétellel kapcsolatos, jogszabályban előírt kötelezettségeinek teljesítése érdekében szükséges adattal. Amennyiben a felek ezt a lehetőséget választják, akkor ebben az esetben a belföldi leányvállalatnak kell az adó- és szocho kötelezettséget megállapítania, levonnia, bevallania és megfizetnie a tárgyhónapot követő hó 12-éig (1. számú táblázat harmadik sora).

³ 2. §. (6) bekezdés

Amennyiben bármilyen kérdése merülne fel a leírtakkal kapcsolatban, keressen minket bizalommal!

2019. október 28.

Üdvözlettel:

PMX Csapat

Tisztelt Olvasó!

Minden {pmx} kiadványt a lehető legnagyobb gonddal és figyelemmel állítunk össze, az elmúlt 25 év során megszerzett ismereteink és gyakorlati tapasztalataink birtokában. S éppen ezen ismeretek mondatják velünk azt, hogy adózási szempontból szinte nincs két egyforma eset, sokszor egy jelentéktelennek tűnő eltérés alapvetően érintheti, változtathatja meg egy ügylet, tranzakció vagy éppen juttatás adókötelezettségét. Erre tekintettel kérjük, hogy nagyon gondosan mérlegelje, ha üzleti döntéseit kizárólag ezen kiadványban foglalt tartalomra alapozva hozza meg és nem konzultál adószakértőjével a konkrét eset kapcsán. Mi nyomatékosan hangsúlyozzuk azt, hogy minden esetben ki kell kérni a konkrét ügyről a szakértő véleményét és megalapozott, felelősségteljes döntés csak ennek birtokában hozható.

A fentiek miatt a kiadvány nem megfelelő gondossággal történő felhasználásából fakadó semmilyen kárért nem tudunk felelősséget vállalni.

Megértésüket köszönjük!

Szalai János partner